

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 23 juni 2022
(OR. en)

**Interinstitutionellt ärende:
2022/0195(COD)**

**10607/22
ADD 2**

**ENV 656
CODEC 1007
IA 104
CLIMA 317**

FÖLJENOT

---

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	23 juni 2022
till:	Rådets generalsekretariat
Komm. dok. nr:	SWD(2022) 168 final
Ärende:	ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN Följedokument till förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om restaurering av natur

---

För delegationerna bifogas dokument – SWD(2022) 168 final.

Bilaga: SWD(2022) 168 final

Bryssel den 22.6.2022
SWD(2022) 168 final

ARBETSDOKUMENT FRÅN KOMMISSIONENS AVDELNINGAR
SAMMANFATTNING AV KONSEKVENSBEDÖMNINGSRAPPORTEN

[...]

Följedokument till

förslag till Europaparlamentets och rådets förordning
om restaurering av natur

{COM(2022) 304 final} - {SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final}

Sammanfattning (högst 2 sidor)
Konsekvensbedömning av lagen om restaurering av natur
A. Behov av åtgärder
Vad är problemet och varför är det ett problem på EU-nivå?
<p>Det övergripande problemet är att förlusten av biologisk mångfald och förstöringen av ekosystem fortsätter i en alarmerande hastighet. Som beskrivs i den europeiska gröna given är detta ett av de största hot som EU står inför under de kommande årtiondena, eftersom vårt samhälle och vår ekonomi är starkt beroende av de fördelar som friska ekosystem ger oss. Den geopolitiska utvecklingen i Europa har understrukt behovet av att skydda livsmedelssystemens säkerhet och resiliens, och dessutom utgör klimatförändringar och förlust av biologisk mångfald betydande långsiktiga hot mot jordbrukets produktivitet. Restaurering av natur fungerar som en försäkringspolicy för att säkerställa EU:s långsiktiga hållbarhet och resiliens inom en rad ekonomiska sektorer. Hittills har dock restaureringen av ekosystem i EU generellt sett varit otillräcklig för att ta itu med dessa utmaningar, och ekosystemen fortsätter att försämrats. Det finns några specifika regelverk som bidrar till restaurering av ekosystem, men det finns en mängd brister: det saknas specifika mål i befintlig lagstiftning, t.ex. habitatdirektivet, flera ekosystem (t.ex. skogar och jordbruksekosystem) omfattas inte på ett heltäckande sätt av lagstiftningen, och de tidigare fastställda frivilliga målen har varit verkningslösa. Rent generellt har försöken hittills inte lett till restaurering i den omfattning och intensitet som behövs.</p>
Vad vill man uppnå?
<p>De specifika målen är att restaurera skadade ekosystem i hela EU (t.ex. våtmarker, skogar, marina ekosystem, jordbruksekosystem, vattendrag och sjöar och alluviala livsmiljöer, såväl inom ramen för befintlig lagstiftning som i ett vidare perspektiv) och i synnerhet de som har störst potential för att fånga och lagra koldioxid och förebygga och minska konsekvenserna av naturkatastrofer. Detta skulle bidra till att säkerställa att den biologiska mångfalden i EU är på väg att återhämta sig fram till 2030 och att det senast 2050 har införts restaureringsåtgärder för alla ekosystem i EU som är i behov av restaurering. Ansvaret för att målet uppnås kommer att ligga på EU- och medlemsstatsnivå. De operativa målen är a) att fastställa rättsligt bindande mål för att restaurera ekosystem och bevara deras goda tillstånd, som komplement till befintliga rättsliga instrument, och b) att inrätta en effektiv ram för genomförandet, där medlemsstaterna utarbetar nationella restaureringsplaner med uppgifter om hur målen ska nås, bedömningar av tillstånd, planering av restaurering, rapportering och finansiering. Kommissionen kommer att granska planerna och göra regelbundna lägesbedömningar.</p>
Vad är mervärdet med åtgärder på EU-nivå (subsidiaritet)?
<p>Det finns ett mervärde på EU-nivå på grund av att förstöringen av ekosystem är gränsöverskridande. Med utgångspunkt i befintlig unionsrätt behövs samordnade och samstämmiga åtgärder för att få till stånd restaurering i en betydande omfattning och ge EU den trovärdighet som behövs för att bli en föregångare på global nivå.</p>
B. Lösningar
Vilka alternativ finns för att nå målen? Finns det ett rekommenderat alternativ? Om inte, varför?
<p>Alternativ 1: I grundscenariot antas att strategin för biologisk mångfald för 2030 och berörd EU-politik och nationell politik genomförs, utan att det införs rättsligt bindande restaureringsmål. Alternativ 2: Ett övergripande rättsligt bindande mål om att restaurera ekosystem i EU fram till 2050. Alternativ 3: Ett antal ekosystemspecifika rättsligt bindande mål och skyldigheter att restaurera en bred uppsättning ekosystem fram till 2030, 2040 och 2050 (t.ex. våtmarker, skogar, marina ekosystem, jordbruksekosystem, vattendrag och sjöar samt alluviala livsmiljöer). Ytterligare mål för ekosystem för vilka det ännu inte finns tillräckligt med information kan införas i senare skeden på grundval av en EU-omfattande metod. Alternativ 4: En hybrid mellan alternativ 2 och 3: Ett övergripande mål för att driva på framstegen totalt sett, med understöd av rättsligt bindande ekosystemspecifika mål. Detta är det alternativ som rekommenderas.</p>

Vad anser de berörda parterna? Vem stöder vilka alternativ?
De berörda parterna håller med om att det behöver göras mycket mer i fråga om restaurering och när det gäller de rättsliga villkoren. Detta stöds av flera svarande som är för ett övergripande mål och ekosystemspecifika mål. Vissa berörda parter, däribland de som dagligen arbetar med naturresurser/livsmiljöer (framför allt skogsbrukare och vissa markanvändare) ifrågasätter mervärdet med ytterligare lagstiftning.
C. Det rekommenderade alternativets konsekvenser
Vad är nyttan med det rekommenderade alternativet (om det finns ett sådant alternativ, annars anges nyttan med de huvudsakliga alternativen)?
Det rekommenderade alternativ 4 kommer att medföra en rad fördelar. För det första kommer det att innebära avsevärda förbättringar i läget för den biologiska mångfalden och ekosystemens hälsa i hela EU. Det stegvisa genomförandet kommer snabbt att ge positiva resultat och en bred täckning säkerställs på längre sikt. Förbättringar i ekosystemens hälsa kommer också att avsevärt öka deras förmåga att tillhandahålla flera nyttigheter, t.ex. när det gäller att begränsa klimatförändringen, förebygga och minska konsekvenserna av katastrofer, förbättra vattenkvaliteten, ge renare luft och friskare jordar och förbättra välbefinnandet överlag. Bedömningen visar att nyttan med stor marginal överväger kostnaderna . Nyttan med att på bred front restaurera EU:s torvmarker, våtmarker, skogar, hed- och buskmarker, vattendrag, sjöar och alluviala livsmiljöer samt kustnära våtmarker kan beräknas till i storleksordningen 1 860 miljarder euro (medan kostnaderna beräknas till cirka 154 miljarder euro). Betydande fördelar väntas också för andra typer av ekosystem, t.ex. marina och urbana ekosystem, och för restaurering av populationer av pollinatörer.
Vad är kostnaderna för det rekommenderade alternativet (om det finns ett sådant alternativ, annars anges kostnaderna för de huvudsakliga alternativen)?
Kostnaderna kommer huvudsakligen att uppstå till följd av restaurering av ekosystem och underhållet av dem. Vissa kostnader kan uppstå på grund av förlorade inkomster, t.ex. för jordbrukare, skogsägare och fiskare, under omställningen till mer hållbara metoder: dessa kostnader skulle helt eller delvis kunna täckas med finansiering från EU och andra källor. Det rekommenderade alternativet medför också kostnader för att utveckla gemensamma övervakningssystem, utarbeta och genomföra nationella restaureringsplaner och för att kontrollera framstegen. Kostnaderna skulle uppstå på både medlemsstats- och EU-nivå.
Hur påverkas små och medelstora företag och konkurrenskraften?
Det rekommenderade alternativet kommer framför allt på längre sikt att ge positiva effekter för företag som är direkt beroende av friska ekosystem (färre översvämningar och perioder med torka, bättre vattenkvalitet och större vattentillgång, små och medelstora företag som deltar i restaureringsarbeten) och för turistbranschen. Vissa kostnader väntas för jordbrukare, skogsbrukare och fiskare till följd av ändrad markförvaltning, neddragningar i fisket, eller anpassningar till nya metoder.
Påverkas medlemsstaternas budgetar och förvaltningar i betydande grad?
Det kommer att uppstå kostnader för att genomföra aktiva restaureringsåtgärder och även för inköp av mark, kompensation till markägare, markanvändare eller fiskare för merkostnader eller förlorade intäkter. Det kommer också att uppstå administrativa kostnader för medlemsstaterna när de utarbetar och genomför nationella restaureringsplaner. En betydande andel av de 10 % av den fleråriga budgetplanen som ska avsättas för biologisk mångfald fram till 2026 kan användas till stöd för medlemsstaterna.
Uppstår andra betydande konsekvenser?
EU skulle föregå med gott exempel i internationella förhandlingar om biologisk mångfald, t.ex. inom konventionen om biologisk mångfald. Det kommer att uppstå förenklingsvinster av att gemensamma övervakningsmetoder utvecklas och att uppgifter från andra övervakningssystem för EU:s ekosystem eventuellt återanvänds. Lagen om

restaurering av natur kommer också att ge ett avgörande bidrag till förverkligandet av den europeiska gröna given, inklusive målen för klimatlagen, klimatmålen fram till 2030 och EU:s anpassningsstrategi.

Proportionalitetsprincipen

En lag med ett övergripande restaureringsmål i kombination med ett antal specifika mål som omfattar en bred uppsättning ekosystem står i proportion till omfattningen av och räckvidden för de mål som ska uppnås.

D. Uppföljning

När kommer åtgärderna att ses över?

Rättsakten beräknas träda i kraft 2023 och ska ses över senast 2035. Ändringar skulle kunna innefatta ytterligare -mål när tillräckliga uppgifter och kunskaper blir tillgängliga. Kommissionen ska bedöma framstegen mot målen med utgångspunkt i de uppgifter och den information som medlemsstaterna regelbundet lämnar.